प्रतिक्षत्र आत्रेयः।विश्वे देवाः, ७-८ देवपल्यः। जगती, २,८ त्रिष्टुप्।

हयो न विद्वाँ अयुजि स्वयं धुरि तां वेहामि प्रतरेणीमवस्युवेम्। नास्यो विद्म विमुचं नावृतं पुनिर्विद्वान्यथः पुरेष्त ऋजु नेषिति॥ ५.०४६.०१

हयः- अश्वः। न- इव। विद्वान्। स्वयम्। धुरि। अयुजि- युक्तोऽभवत्। ताम्- धुरम्। प्रतरणीम्-तारियत्रीम्। अवस्युवम्- रक्षियित्रीम्। वहामि- धरामि। अस्याः- धुरः। विमुचम्- विमोचनम्। न। विद्यान- कामये। पुनरावृतम्- पुनरावरणम्। न। विद्यान- कामये। विद्वान्। पुर एता- पुरोगामी। ऋजुपथः- सत्यमार्गान्। नेषति- नयति॥१॥

अय्र इन्द्र वर्रुण मित्र देवाः शर्धः प्र यन्तु मारुतोत विष्णो।

उभा नासंत्या रुद्रो अधु ग्नाः पूषा भगुः सरस्वती जुषन्त॥ ५.०४६.०२

अग्ने- सत्कतो। इन्द्र- ईशनाधिदैवत। वरुण- ऋताधिदैवत। मित्र- स्नेहाधिदैवत। मारुत- वायो प्राणाधिदैवत। उत- अपि च। विष्णो- सर्वान्तर्यामिन्। शर्धः- बलम्। प्र- प्रकर्षेण। यन्त- प्रापयत। उभा- उभो। नासत्या- प्राणेशनशक्तिभूतो। रुद्रः- वेगाधिदेवता। अध- अथ। ग्नाः- आपः। पूषा- पोषकः सूर्यः। भगः- सोभाग्याधिदेवता। सरस्वती- रसचोदनशक्तिः। जुषन्त- अस्मासु प्रीयमाणा भवन्तु॥२॥

इन्द्राग्नी मित्रावरुणादितिं स्वः पृथिवीं द्यां मुरुतः पर्वताँ अपः।

हुवे विष्णुं पूष्णुं ब्रह्मणुस्पतिं भगुं नु शंसं सिवतारमूतये॥ ५.०४६.०३

ऊतये- रक्षाये। इन्द्राग्नी- ईश्चनाधिदैवतं सत्कतुम्। मित्रावरुणो- स्नेहाधिदैवतमृताधिदैवतम्। अदितिम्- अखण्डप्रकृतिम्। स्वः। पृथिवीम्- भूमिम्। द्याम्- नभः। मरुतः- प्राणिवशेषान्। पर्वतान्- गिरीन् स्थैर्यप्रतीकान्। अपः- मूलशक्तिधाराः। विष्णुम्- सर्वान्तर्यामिणं सर्वव्यापकं

ब्रह्म । पोषणम्- पोषकं सूर्यम् । ब्रह्मणस्पतिम्- मेधावागधिदैवतम् । भगम्- सौभाग्याधिदैवतम् । नु- क्षिप्रम् । शंसम्- स्तुत्यम् । सवितारम्- प्रेरकमात्मानम् । हुवे- आह्वये ॥३॥

उत नो विष्णुरुत वातौ अस्त्रिधौ द्रविणोदा उत सोमो मर्यस्करत्। उत ऋभवे उत राये नौ अश्विनोत त्वष्टोत विभ्वानुं मंसते॥ ५.०४६.०४

उत- अपि च। विष्णुः- सर्वव्यापी। उत- अपि च। वातः- प्राणः। अस्निधः- अहिंस्यः। द्रविणोदाः- सम्पद्दायकः। उत- अपि च। सोमः- रसः। मयः- आनन्दम्। करत्- करोतु। उत- अपि च। ऋभवः- चित्किरणाः। उत- अपि च। अश्विना- प्राणेशनशक्तिभूतौ। उत- अपि च। त्वष्टा- तन्करणदेवता। विभ्वा- विभुः। राये- दानयोग्यसम्पदे। नः- अस्मान्। अनु मंसते- अनुमन्यन्ताम्॥४॥

उत त्यन्नो मारुतं शर्घ आ गमिद्दिविक्षयं येजतं बर्हिरासदे। बृहस्पतिः शर्मे पूषोत नो यमद्वरूथ्यं१ वर्रुणो मित्रो अर्युमा॥ ५.०४६.०५

बर्हिः- दर्भासने चित्तासने वा। आसदे- उपवेष्टुम्। त्यत्- सः। दिविक्षयम्- स्वर्गस्थः। यजतम्- पूज्यः। मारुतं शर्थः- मरुद्गणः। नः- अस्मान्। आ गमत्- आगच्छतु। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। पूषा- पोषकः सूर्यः। वरुणः- ऋताधिदेवता। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। अर्यमा- दानाधिदेवता। नः- अस्मभ्यम्। शर्म- क्षेमम्। यमत्- यच्छतु॥५॥

उत त्ये नः पर्वतासः सुश्रास्तयः सुदीतयौ नुद्यर्श्स्त्रामणे भुवन्।

भगों विभक्ता शवसावसा गमदुरुव्यचा अदितिः श्रोतु मे हर्वम्॥ ५.०४६.०६

उत- अपि च। त्ये- ते। पर्वतासः- गिरयः। सुशस्तयः- शोभनस्तुतयः। सुदीतयः- शोभनदानाः। नद्यः। नः- अस्माकम्। त्रामणे- रक्षायाम्। भुवन्- भवन्तु। विभक्ता- भद्रदा। भगः- सौभाग्याधिदेवता। शवसा- बलेन। अवसा- रक्षया। गमत्- आगच्छतु। उरुव्यचाः- विस्तीर्णा। अदितिः- अखण्डप्रकृतिः। मे- मम। हवम्- आह्वानम्। श्रोतु- शृणोतु॥६॥

देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये।

याः पार्थिवासो या अपामपि वृते ता नो देवीः सुहवाः शर्मे यच्छत॥ ५.०४६.०७

उशतीः- कामयन्त्यः। देवानां पत्नीः- देवपत्न्यः। नः- अस्मान्। अवन्तु- रक्षन्तु। नः- अस्माकम्। तुजये- सन्मानाय वा अपत्यायेति वैदिककोशः। वाजसातये- अन्नलब्धये। प्र- प्रकर्षेण। अवन्तु- रक्षन्तु। याः। पार्थिवासः- पृथिवीसम्बन्धिन्यः। याः। अपां व्रते अपि- अन्तरिक्षस्थाश्च। ताः। देवीः- देव्यः। सुह्वाः- सुष्ठ्वाहृताः। नः- अस्मभ्यम्। शर्म- मङ्गळम्। यच्छत- दत्त॥७॥

उत मा व्यन्तु <u>दे</u>वपंत्नीरिन्द्राण्यश्माय्यश्विनी राट्।

आ रोदंसी वरुणानी श्रेणोतु व्यन्तुं देवीर्य ऋतुर्जनीनाम्॥ ५.०४६.०८

उत- अपि च। ग्नाः- देव्यः। देवपत्नीः- देवजायाः। व्यन्तु- विशेषेण हिवर्भक्षयन्तु। इन्द्राणी-ईश्चनाधिदेवता। अग्नायी- सत्क्रत्वधिदेवता। राट्- राजमाना। अश्विनी- उषा ज्ञानोदयदेवता। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। वरुणानी- ऋताधिदेवता। आ शृणोतु। देवीः- देवपत्न्यः। व्यन्तु-विशेषेण हृव्यं भक्षयन्तु। यः। जनीनाम्- देवजायानाम्। ऋतुः- आगमनकालः स वर्धताम्॥८॥

